

Митрополит Јоаникије: Богат је човјек који је смјестио Бога у своје срце

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, 11. децембра, Свету службу Божију у манастиру Светог Василија Острошког на Бриској Гори код Улциња, уз саслужење архимандрита. Бенедикта (Јовановића), протојереја-ставрофора Слободана Зековића, протојереја Синише Смиљића, протосинђела Саве (Вукајловића), јереја Братољуба Радовића и јерођакона Гаврила (Ђорђевића).

Након што је рукопроизвео у чин протосинђела јеромонаха Саву (Вукајловића), сабранима се обратио Високопреосвећени Митрополит Јоаникије, истичући да ће нови протосинђел ићи на годину дана у Америку, по позиву Преосвећеног Владике источно-америчког Иринеја да тамо служи у једном манастиру.

„То је један доста тежак корак, отићи у нову средину, у нову земљу, али најважније је да тамо послужи онако како смо се Владика Иринеј и ја договорили, да служи годину дана, да окупља народ и да буде од користи тој

Епархији и нашем српском народу у Америци. Свуда треба добрих свештенослужитеља и ми се надамо да ће нас у свему оправдати, да нас неће обрукати и да ћемо добити похвале за његову свету службу у Америци. Нека буде на здравље и спасење и на многа и блага љета. Амин Боже дај!”

Тумачећи данашње Јеванђеље о човјеку коме је богато родила њива тако да ће имати љетине за више година, а који планира да сам ужива у тим добрима и кога анђео Господњи опомиње да ће те ноћи његову душу узети Господ, Владика Јоаникије је казао да нас та кратка прича учи да ако човјек не стекне нешто више и вредније од земаљског, све оно што смо стекли пропашће заједно са нама, а ми одлазимо пред лице Божије без икаквих добрих дијела.

„Овај човек је добио прилику, неочекивано, да учини многа добра дјела – то значи богатити се Богом. Једно од значења богатити се Богом, и то веома брзо, је дијелити ближњима, а то значи угађати Богу, показати љубав. Та жртва када чинимо добро ближњима својим у име Божје, Богу је милија од многих других жртава, јер Господ је дошао у овај свијет и самога себе пружио на жртву, ради нас и ради нашега спасења. Свој живот, своју крв је пружио за нас, излио своју живоносну крв на Крсту за наше спасење, за наше искупљење, за обновљење наше природе, за исправљање наше грешне природе и наших намјера, али и за обновљење нашег заједништва и ради нашега спасења и живота вјечнога.“

Даље је појаснио да је наша вјера таква да увијек подстиче на љубав и жртву, на праштање и заједништво те да се тако можемо обогатити Богом:

„Наравно, богатити се Богом то значи много више од тога и подразумијева и да се молимо Богу непрестано, да имамо Бога пред лицем својим стално и свакога часа. Да о Њему размишљамо, да Њему угађамо, да постимо постове.“

Објашњавајући да се постом одричемо своје саможивости, лоших навика, да се тако ослобађа наше тијело, Митрополит је истакао да је тјелесни пост само добра припрема за духовни пост, а циљ поста је очишћење и душе и тијела. Тијело се чисти постом, и то строгим постом, а Црква за оне за које то треба ублажава пост.

„Међутим, онај коме је Бог дао здравља, било би добро да пости мало строжије, биће и здравији и паметнији и бољи. Али важно је да се научимо да постимо не само тјелесни пост него и духовни пост. Да се уздржавамо од злих мисли, злопамћења, злих дјела, од лоших намјера и навика и много тога другога. Да се исправи наша мисао, и наше намјере и осећања да се

препороде, оплемене и да на такав начин своје срце спремимо за стан Богу живом.“

Господ Исус Христос дошао је у овај свијет као Богомладенац Христос – Син Божији постао је син човјечији. Господ је примио људску природу и родио се, дошао на овај свијет као један од нас, али Он је Спаситељ свијета и ми, како је казао, треба да се спремимо за тај велики догађај.

„Што се боље будемо спремиле, то је већа могућност да се с Њиме сјединимо, да се оплеменимо, обновимо Његовим божанским новинама, а чим се обнавља наша душа, обнавља се и наше заједништво. Па смо дужни у вријеме овога поста да се измиримо и са својом савешћу, која нас стално опомиње ако гријешимо, и са својим ближњима и са Богом“, поучио је сабране Владика Јоникије и подсјетио на стари обичај да тражимо опроштај једни од других, да се измиримо са свима и у миру дочекамо највећи празник да би се Господ, Цар мира и вјечнога живота, Цар славе, уселио у наше душе и да би смо добили то богатство о коме говори данашње Јеванђеље.

У наставку бесједи Митрополит је појаснио да богати човјек није онај који је стекао многа земаљска богатства јер су она трулежна и пропадљива, него је богат онај који је смјестио Бога у своје срце и то је оно богатство које не пропада и које је вјечно.

“Када је човјеку душа гладна, цаба је сво богатство овога свијета, он се наситити не може, а онај који има Бога довољно му је и парче хљеба и он је сит и задовољан, срећан“, бесједио је Високопреосвећени Митрополит Јоаникије.

Подсјетивши да наш народ говори да је највећа раздаљина на овоме свијету од човјека до нечовјека, Владика је објаснио да и грешном човјеку када хоће да се покаје и поправи, не треба много времена да крене путем правде Божје, само ако то искрено жели.

“Он се врло брзо може препородити, јер је Бог близу свакога, близу свачијега срца и куца на вратима срца нашега, да отворимо своју душу и своје срце, да нас Он обасја својом љубављу, да нас оснажи својом енергијом, свјетлошћу и радошћу, да улије нови живот у наша срца. Према томе, свакоме је отворена могућност да се поправи, и највећем грешнику“, казао је Митрополит, указујући на житија поједних светих која су показатељ да је и онима који су гријешили могуће да се поправе, да крену путем Божјим и да се обогате Богом, да Бога смјесте у своје срце. А то је вјечно и неодоузимајуће богатство –

богатство душе, јер кад је човјек богат у души својој ништа му од овога свијета не фали, а када је гладан и празан у души, сав свијет да му даш опет му је мало.

По његовим ријечима иако је у суштини јасно шта треба да чинимо, то не чинимо јер смо везани нашим слабостима и зато нам, нагласио је, требају постови и молитве, да бисмо се поправили и кренули правим Божјим путем:

“Нека би овај велики празник који долази, коме се унапријед радујемо, све нас оплеменио, да се тим поводом измиримо и са Богом и са својом савјешћу и са својим ближњима. Да се спремимо лијепо да дочекамо овај велики празник, да се обрадујемо Божићу и да нас обрадује Богомладенац Христос, да унесе у наше домове своју божанску топлину и свој неодоуљиви благослов и на све нас излије своју божанску љубав. Да обнови и нас и наше заједништво, јер у заједништву је велика снага и велика радост.”

На крају је пожелио да Господ да снаге мати Олги и сестринству, да носећи крст Господњи обнове ову светињу на Бриској гори и да обнове и своје душе и вјеру у овоме крају.

“Да се овај манастир, који је лијепо заживио, изгради, а изградиће се ако се сви заједно са нашом игуманијом и вјерницима, који овдје буду долазили, заједно изграђујемо духовно. Тако се изграђује светиња, када се ми духовно поправљамо и напредујемо, када се духовно изграђујемо. Да се одречемо свега онога што разграђује и што уноси раздор, да се сложимо и сложено кренемо да градимо и на славу Божију чинимо све што чинимо. Даће Бог да се убрзо овдје подигне и манастирски конак, да имају сестре гдје да живе и да се можемо сви сабрати заједно под кровом. Међутим, и ово је добро и благословено. Нека Бог благослови и наше сестре које све који овдје дођу обасјавају својом љубављу и гостопримством”, закључио је на крају свог обраћања Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

[Архијерејска Литургија у манастиру Св. Василија Острошког на Бриској Гори](#)

mitropolija.com